

Molestowanie dzieci a homoseksualizm – *Dr Paul Cameron*

Ruch na rzecz praw homoseksualistów postuluje legalizację stosunków seksualnych z nieletnimi, podczas gdy czy to w zgłoszonych przez społeczeństwo przypadkach molestowania, wyrokach na pedofili, czy w stosunkach seksualnych między nauczycielami a uczniami istnieje silne, nieproporcjonalne powiązanie między molestowaniem seksualnym dzieci a homoseksualizmem.

Ann Landers[1] uważa, że stwierdzenie: „Homoseksualiści są bardziej skłonni do seksualnego molestowania dzieci” jest błędne. Amerykański Związek Psychologiczny sponsorował pracę, która zapewnia: „Uznani badacze w dziedzinie wykorzystywania dzieci, (...) prawie jednogłośnie twierdzą, że ludzie homoseksualni są mniej skłonni do traktowania dzieci jako obiektów seksualnych”.[2] Wobec tego, dlaczego w każdej gazecie możemy przeczytać o stosunkach seksualnych między chłopcami i mężczyznami? Czy to tylko sensacyjne dziennikarstwo? Wiadomo, że heteroseksualne molestowanie dzieci również ma miejsce; ale skoro heteroseksualistów jest znacznie więcej niż homoseksualistów, to który rodzaj molestowania – homoseksualny czy heteroseksualny – jest proporcjonalnie częstszy?

DOWODY NAUKOWE

Trzy rodzaje dowodów naukowych wskazują na proporcje molestowania na tle homoseksualnym:

- 1) badania zjawiska molestowania ogólnie w społeczeństwie;
- 2) badania osób złapanych i skazanych za molestowanie;
- 3) to, co mówią sami homoseksualiści.

Te trzy linie dowodowe sugerują, że od 1 do 3% dorosłych, którzy stosują praktyki homoseksualne[3], stanowi między jedną piątą a jedną trzecią wszystkich przypadków molestowania dzieci.

Sondaże na temat seksualnego molestowania

W 1983 roku badanie prawdopodobnych doświadczeń seksualnych 4340 dorosłych w pięciu miastach w USA wykazało, że około 3% mężczyzn i 7% kobiet przyznało, że miało kontakty

seksualne z mężczyzną przed ukończeniem 13. roku życia[4] (czyli 30% to stosunki homoseksualne). W latach 1983-1984 wrywkowy sondaż 3132 dorosłych, przeprowadzony w Los Angeles wykazał, że 3,8% mężczyzn i 6,8% kobiet w dzieciństwie było seksualnie molestowanych. W związku z tym, że 93% napastników stanowili mężczyźni, a tylko 1% dziewcząt było molestowanych przez kobiety, 35% przypadków było na tle homoseksualnym.[5] W 1985 roku „Los Angeles Times”[6] zapytał 2628 dorosłych z całych Stanów Zjednoczonych o to czy byli molestowani seksualnie w dzieciństwie. 27% kobiet i 16% mężczyzn przyznało, że tak.

Ponieważ 7% przypadków molestowania dziewczynek 93% przypadków molestowania chłopców było przez osoby tej samej płci, 4 na każde 10 przypadków przedstawionych w tym badaniu było homoseksualnych. W wrywkowym sondażu przeprowadzonym wśród Brytyjczyków w wieku 15-19 lat, 35% chłopców i 9% dziewcząt przyznało, że dorośli homoseksualiści proponowali im stosunki seksualne i 2% chłopców, oraz 1% dziewcząt przyznało, że uległo tym namowom.[7] Przegląd profesjonalnej literatury w uznanych magazynach naukowych uznawany jest za dokładne streszczenie obecnej wiedzy. Ostatni taki przegląd został opublikowany w 1985 roku.[8] Wnioskował on, że do czynów homoseksualnych doszło w 25-40% przypadków molestowania dzieci, zarejestrowanego w materiałach naukowych i sądowych.

Badania osób skazanych za molestowanie nieletnich

Dr Freud i dr Heasman[9] z Instytutu Psychiatrii Clarke (Clarke Institute of Psychiatry) w Toronto zrobili dwa obszerne badania i obliczyli, że odpowiednio 34% i 32% osób molestujących dzieci było homoseksualistami. W przypadkach, którymi zajmowali się osobiście, homoseksualiści stanowili 36% z 457 pedofili. Dr Adrian Copeland, psychiatra pracujący z napastnikami seksualnymi w Instytucie Peters w Philadelphii powiedział[10], że z doświadczenia może stwierdzić, że pedofile często mają skłonności homoseksualne oraz że „od 40% do 45%” osób molestujących dzieci ma „znaczące doświadczenia homoseksualne”. Dr C. H. McGaghy[11] oszacował, że „napastnicy homoseksualni prawdopodobnie stanowią około połowę molestujących, którzy zajmują się pracą z dziećmi”. Inne badania wykazują podobnie:

- Z około 100 napastników molestujących dzieci przebywających w 1991 roku w Ośrodku Leczenia Niebezpiecznych Przeszpców Seksualnych w Massachusetts, jedna trzecia była heteroseksualna, jedna trzecia biseksualna i jedna trzecia o orientacji homoseksualnej. [12]

- Stanowe badanie, przeprowadzone w stanie Vermont: 161 młodocianych przestępców, którzy popełnili przestępstwa seksualne w 1984 roku wykazało, że 35 (22%) było homoseksualistami.[13]

- Z 91 napastników przebywających w kanadyjskiej Klinice Zachowań Seksualnych Kingston od 1978-1984 roku za molestowanie niespokrewnionych z nimi dzieci, 38 (42%) było homoseksualistami.[14]

- Z 52 napastników molestujących dzieci w Ottawie od 1983 do 1985 roku 31 (60%) było homoseksualistami.[15]

W Anglii, w 1973 roku 802 osoby (w tym 8 kobiet) zostało skazanych za molestowanie osób płci męskiej, oraz 3006 (w tym 6 kobiet) zostało skazanych za molestowanie osób płci żeńskiej (21 przypadków było na tle homoseksualnym). 88% ofiar płci męskiej i około 70% ofiar płci żeńskiej miało poniżej 16 lat.[16] Na tej podstawie sędzia, J.T. Rees, doszedł do wniosku, że: „dorosły homoseksualista woli towarzystwo nastolatka lub młodzieńca od dorosłego mężczyzny. W 1947 roku 986 osób zostało skazanych za czyny homoseksualne i niezgodne z obyczajami. 257 z nich to przestępstwa podlegające ściganiu sądowemu, gdzie ofiarami były 402 osoby płci męskiej. (...) Większość z nich miała mniej niż 16 lat. Tylko 11% ofiar miało powyżej 21 lat”.

„Problem męskiego homoseksualizmu to w gruncie rzeczy problem deprawacji młodzieży przez ludzi w tym samym wieku (innych chłopców) oraz przez starsze rodzeństwo. Przyczynia się to do tego, że coraz więcej młodych mężczyzn ma szansę w przyszłości stać się homoseksualistami”.[17]

Co przyznają sami homoseksualiści?

Badanie Kinseya przeprowadzone w 1948 roku wykazało, że 37% homoseksualistów i 2% lesbijek przyznało się do stosunków seksualnych z osobami poniżej 17 roku życia, oraz 28% homoseksualistów i 1% lesbijek przyznało, że miało kontakty seksualne z osobami poniżej 16. roku życia, podczas gdy sami mieli wtedy 18 lat lub więcej.[18] W 1970 roku Instytut Kinseya przeprowadził ankietę wśród 565 białych homoseksualistów przebywających w San Francisco: 25% z nich przyznało, że miało stosunki seksualne z chłopcami mającymi 16 lat lub mniej, podczas gdy oni sami mieli przynajmniej 21 lat.[19] W Raporcie Gejów 23%

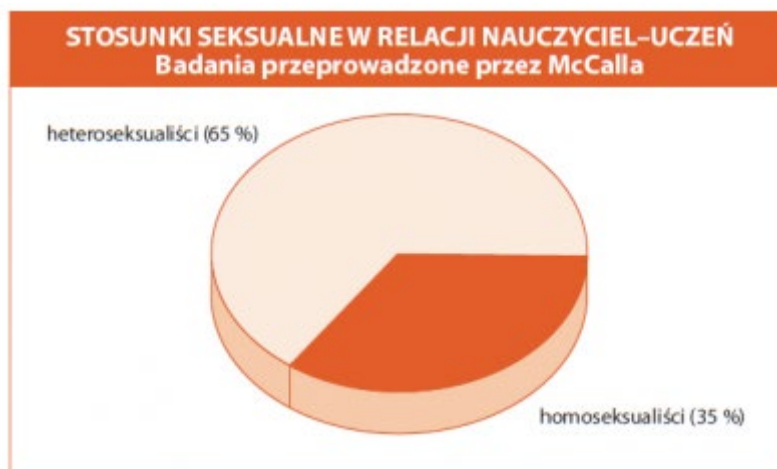
homoseksualistów i 6% lesbijek przyznało się do kontaktów seksualnych z młodzieżą poniżej 16. roku życia.[20]

We Francji 129 skazanych homoseksualistów[21] (średnia wieku 34 lata) powiedziało, że mieli kontakty seksualne w sumie z 11 007 chłopcami (średnio 85 chłopców na jednego mężczyznę). Abel i inni podobnie donoszą, że mężczyźni, którzy molestowali dziewczynki spoza swojej rodziny, mieli każdy po 20 ofiar; ci, którzy molestowali chłopców, mieli średnio 150 ofiar.[22]

Podsumowanie

Okolo jedna trzecia zgłoszeń molestowania seksualnego, to molestowanie na tle homoseksualnym. Podobnie, między jedną piątą a jedną trzecią osób złapanych lub skazanych stosuje praktyki homoseksualne. Ponadto pomiędzy jedną piątą a jedną trzecią ankietowanych homoseksualistów przyznało się do molestowania nieletnich. W sumie daje to raczej spójny obraz.

STOSUNKI SEKSUALNE W RELACJI NAUCZYCIEL – UCZEŃ



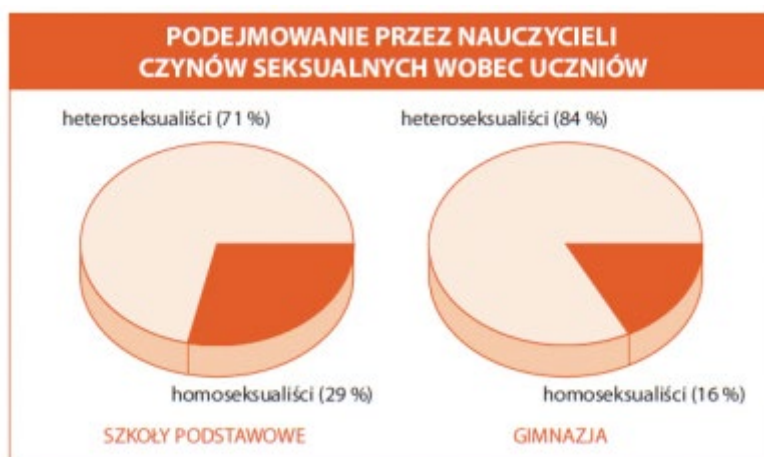
W dzisiejszych czasach rodzice fanatycznie wręcz obawiają się, że nauczyciele homoseksualiści mogą molestować ich dzieci. Ale skoro okazuje się, że homoseksualiści są bardziej skłonni do molestowania nieletnich i wykorzystywania ich, ten strach ma swoje

uzasadnienie.

W rzeczy samej, w literaturze naukowej pojawiają się wzmianki o nieproporcjonalnie częstym molestowaniu dzieci przez nauczycieli homoseksualnych w stosunku do molestowania heteroseksualnego. Pierwsze amerykańskie badanie Kinseya wykazało, że 4% białych homoseksualistów bez kryminalnej przeszłości i 7% białych lesbijek bez kryminalnej przeszłości przyznało, że ich pierwsze doświadczenie seksualne było z „nauczycielem lub innym opiekunem”. Żadna z ankietowanych osób heteroseksualnych nie odpowiedziała, że ich pierwszym partnerem seksualnym był nauczyciel.[18] W Anglii, jak zarejestrował Schofield,

przynajmniej 2 z badanych przez niego 150 homoseksualistów miało nauczyciela jako partnera w pierwszym doświadczeniu homoseksualnym. Jeden na 50 mężczyzn w grupie porównawczej również został uwiedziony przez homoseksualnego nauczyciela, podczas gdy żaden z ankietowanych mężczyzn nie miał takich doświadczeń z nauczycielem heteroseksualnym.[23] Badanie 1400 dyrektorów szkół[24] przeprowadzone w 1978 roku przez McCalla i opublikowane w czasopiśmie wykazało, że 7% z nich przyznało, że były zażalenia na kontakty homoseksualne pomiędzy nauczycielami i uczniami i 13% przyznało, że były zażalenia na kontakty heteroseksualne pomiędzy nauczycielami i uczniami (35% zażaleń dotyczyło kontaktów homoseksualnych). 2% dyrektorów „wiedziało o sytuacjach, w których nauczyciele mówili uczniom o tym, że są homoseksualistami”. Na 400 kolejnych przypadków molestowania w Australii[25], 7 chłopców i 4 dziewczynki były molestowane przez nauczycieli płci męskiej. Wynika z tego, że 64% przypadków to molestowanie na tle homoseksualnym.

W 1987 roku dr Stephen Rubin, asystent na wydziale psychologii w Whitman College przeprowadził badanie w 10 stanach[26] i znalazł 199 przypadków molestowania seksualnego z udziałem nauczycieli. 122 nauczycieli płci męskiej molestowało uczennice i 14 nauczycielek molestowało uczniów. Jednakże w 59 przypadkach nauczyciele płci męskiej molestowali uczniów i w 4 przypadkach nauczycielki molestowały uczennice (ogólnie 32% przypadków było na tle homoseksualnym).



W badaniu przeprowadzonym w 1983 roku poproszono 4340 dorosłych, aby wyjawili jakiegokolwiek działania o podłożu seksualnym i jakiegokolwiek fizyczny kontakt seksualny inicjowany przez nauczycieli szkół podstawowych i średnich (4%

ankietowanych nauczycieli przyznało, że jest biseksualna lub homoseksualna). 29% kontaktów inicjowanych przez nauczycieli szkół podstawowych i 16% kontaktów inicjowanych przez nauczycieli szkół średnich było homoseksualnych. Ponadto 1 na 4 (25%) ankiety wykazała, że stosunek seksualny z nauczycielem szkoły podstawowej był homoseksualny. W szkole średniej 8 (22%) na 37 kontaktów pomiędzy nauczycielem a

uczniem było homoseksualnych. 18% ankietowanych przyznało, że miało nauczyciela homoseksualistę (8% w wieku powyżej 55 lat i 25% poniżej 26 lat). 6% osób, które miały nauczyciela homoseksualistę powiedziało, że nauczyciel miał wpływ na to, że spróbowali stosunków homoseksualnych; 13% mężczyzn oraz 4% kobiet stwierdziło, że nauczyciel tej samej płci podejmował wobec nich czyny seksualne.

Podsumowanie

Czy to badając ankiety przeprowadzone w społeczeństwie, czy też badając akta skazanych, można stwierdzić, że nauczyciele homoseksualni są zdecydowanie bardziej skłonni do molestowania seksualnego dzieci niż nauczyciele heteroseksualni.

PROPORCJE

Po ogólnokrajowym³ badaniu oszacowano, że męski homoseksualizm stanowi pomiędzy 1% i 3%. Ilość lesbijek w tych badaniach była prawie zawsze niższa (zwykle połowę niższa od ilości homoseksualistów). Wobec czego, ogólnie rzecz ujmując, prawdopodobnie 2% dorosłych regularnie stosuje praktyki homoseksualne. Jednak stanowi to między 20% a 40% wszystkich przypadków molestowania nieletnich. Molestowanie seksualne dzieci nie może być traktowane z pobłażaniem. Władze ośrodka, w którym przebywa około 1500 młodocianych uciekinierów z domów rocznie, szacują, że około połowa chłopców była molestowana w sposób homoseksualny, a 90% dziewcząt było molestowanych w sposób heteroseksualny.[27] Badanie osób niepełnosprawnych umysłowo wskazuje na to, że główną przyczyną schorzenia jest molestowanie seksualne, jakiego doświadczyły w wieku dziecięcym (45% pacjentów Bigra[28] było molestowanych na tle homoseksualnym).

Jeśli 2% społeczeństwa jest odpowiedzialne za 20-40% szkodliwych dla jednostki i społeczeństwa czynów molestowania seksualnego, to coś musi być naprawdę nie w porządku z tymi 2%.

Nie każdy homoseksualista molestuje dzieci. Ale tak duża liczba homoseksualistów dopuszcza się molestowania nieletnich, że ryzyko molestowania dziecka na tle homoseksualnym jest od 10 do 20 razy większe niż na tle heteroseksualnym.

CELE RUCHU HOMOSEKSUALISTÓW

Ruch homoseksualistów otwarcie domaga się legalizacji seksu homoseksualnego między dziećmi a dorosłymi. W 1987 roku „Magazyn Homoseksualizmu”, edukacyjny organ ruchu na rzecz praw homoseksualistów, opublikował artykuł pod tytułem: „Pedofilia a ruch homoseksualistów”. [29] Autor Theo Sandfort, wyszczególnia wysiłki homoseksualistów, by położyć kres „dyskryminacji pedofilii”. W 1980 roku największa holenderska organizacja homoseksualistów (COC) „przyjęła stanowisko postulujące, że liberalizacja pedofilii musi być rozpatrywana jako cel homoseksualistów ... [oraz że] wiek przyzwolenia powinien być zniesiony. (...) Poprzez uświadomienie pokrewieństwa między homoseksualizmem a pedofilią, COC przyczyniła się do tego, że dorośli jej członkowie są teraz bardziej wrażliwi na erotyczne pragnienia młodych przedstawicieli własnej płci, a przez to do rozszerzenia tożsamości homoseksualnej”. W 1990 roku COC osiągnęła znaczące zwycięstwo: obniżenie wieku przyzwolenia na homoseksualny seks w Holandii do 12 lat (chyba, że rodzice mają coś przeciwko temu, to wtedy wymagane jest 15 lat). [30] W USA i w Kanadzie członkowie Północnoamerykańskiego Związku Miłości Między Mężczyznami a Chłopcami maszerują dumnie w wielu homoseksualnych paradach i za cel mają zniesienie barier między seksem pomiędzy mężczyznami a chłopcami. Proszę zwrócić uwagę na wyrażenia „dyskryminacja pedofilii” i „liberalizacja pedofilii”. Jest rzeczą jasną, że osoby, które postulują legalizację stosunków seksualnych między dorosłymi a dziećmi przekonują, iż jest to „prawo obywatelskie” i należy się im taka sama ochrona prawna jak innym mniejszościom. Duża część Amerykanów traktuje ten argument jako zwykły pretekst do tego, by dać „przestępcom seksualnym” wolną drogę do wykorzystywania dzieci.

WNIOSKI

Ruch na rzecz praw homoseksualistów postuluje legalizację stosunków seksualnych z nieletnimi, podczas gdy czy to w zgłoszonych przez społeczeństwo przypadkach molestowania, wyrokach na pedofili, czy w stosunkach seksualnych między nauczycielami a uczniami istnieje silne, nieproporcjonalne powiązanie między molestowaniem seksualnym dzieci a homoseksualizmem. Stwierdzenie Ann Landers, mówiące o tym, że homoseksualiści nie molestują dzieci częściej niż heteroseksualiści, jest nieprawdziwe. Zapewnienia przywódców organizacji broniących praw homoseksualistów oraz Amerykańskiego Związku Psychologicznego, że homoseksualiści są mniej skłonni od heteroseksualistów do molestowania seksualnego nieletnich, również jest fałszywe.

Dr Paul Cameron jest prezesem Family Research Institute z Colorado Springs, w stanie Colorado, USA (<http://www.familyresearchinst.org>). Adres do korespondencji: Family Research Institute, PO Box 62640, Colorado Springs, CO 80962 USA. Numer telefonu: (303) 681-3113.

1. Daily Oklahoman 10/2/92
2. Paul W. p. 302, In W. Paul, Weinrich J.D., Gonsiorck J.C. & Hotvedt M.E. (Eds) Homosexuality: social, psychological, and biological issues. Sage: Beverly Hills, 1982.
3. Cameron P. & Cameron K. The prevalence of homosexuality, [w:] Psychological Reports 1993.
4. Cameron P. et al. Child molestation and homosexuality, [w:] Psychological Reports 1986;58;327-337.
5. Siegel J.M. et al. The prevalence of childhood sexual assault [w:] Amer J Epidemiology 1987;126;1141-53.
6. Los Angeles Times, August 25, 26 1985.
7. Scholdfeld M. The sexual behavior of young people. Boston:Little, Brown, 1965.
8. Cameron P. Homosexual molestation of children/sexual interaction of teacher and pupil. [w:] Psychological reports 1985;57;1227-36.
9. Freund K. et al. Pedophilia and heterosexuality vs. Homosexuality. [w:] J Sex & Marital Therapy 1984;10;193-200.
10. Quoted by A. Bass, Boston Globe 8/8/88.
11. Child molesting Sexual Behavior 1971;1;16-24.
12. Interview with Dr. Raymond A. Knight at his presentation, Differential prevalence personality disorders in rapists and childmolesters, [w:] Eastern Psychological Assn Convention, New York 4/12/91.
13. Wasserman J. et al. Adolescent Sex Offenders – Vermont, 1984, [w:] J American Medical Assn, 1986;255;181-2.
14. Marshall W.L. et al. Early onset and deviant sexuality in child molesters, [w:] J Interpersonal violence 1991;6;323-336.
15. Bradford J.M.W. et al. The heterogeneity/homogeneity of pedophilia [w:] Psychiatr J Univ Ottawa 1988;13;217-226.
16. Walmsley R. & White K. Sexual offences, Consent and Sentencing, Home Office Research Study No. 54, HMSO, London, 1979, pp. 30-32.
17. Rees J.T. & Usill H.V. They stand apart 1956 NY:Macmillan, pp. 28-29.

18. Gebhard P.H. & Johnson A.B. The Kinsey Data: marginal Tabulations of the 1938-1963 Interview Conducted by the Institute for Sex Research, NY:Saunders, 1979,
19. Bell A.P. & Weinberg M.S. Homosexualities: A study of diversity among men and women, NY: Simon & Schuster, 1978.
20. Jay K. & Young A. The gary report NY:Summit, 1979
21. Dr Edward Brongersman as quoted by tom O'Carrol in Paedophilia: the radical case Boston: Alyson, 1982.
22. Abel G.G. et al. Self-reported sex crimes of nonincarcerated praphiliacs, [w:] J interpersonal Violence 1987;2,3-25.
23. Schofield M. Sociological aspects of homosexuality Boston:Little, Brown, 1965.
24. Hechinger G. & Hechinger F.M. Should homosexuales be allowed to tech? McCalls's 1978;105(6), 100ft .
25. McGeorge J. Sexual assaults on children [w:] Medical Science & the Law 1964:4:245-253.
26. Paper @ 24th International Congress Psychology, Sydney, Australia, August 1988.
27. Interview with New orleans street-youth worker paul Henkels January 27, 1993.
28. Bigras J. et al. Severe paternal sexual abuse in carly childhood and systematic aggression against the family and the institution [w:] Canadian J Psychiatry 1991:36:527-529. Also see Oates K.R. & Tong L. Sexual abuse of children: an arca with room for profesional reforms. [w:] Medical J Australia 1987:147;544-548.
29. 1986-7, 13, #2, 3, pgs. 89-107.
30. Stonewall union Reports February 1991.

Źródło:

Wydawca: Stowarzyszenie Kultury Chrześcijańskiej im. Ks. Piotra Skargi Niniejszą ulotkę opracowano na podstawie materiałów wydanych przez Family Research Institute (www.familyresearchinst.org) www.piotrskarga.pl